

Després del somni. L'aventura americana de Manel Fortià

El contrabaixista Manel Fortià s'inspira en la seva experiència novaïorquesa, frustrada per la covid, a 'Despertar', fet amb Marco Mezquida i Raphaël Pannier

Mezquida, Fortià i Pannier MICROSCOPI.

“Semblava com si la feina de músic, de cop i volta, hagués deixat d'existir”, recorda

GUILLEM VIDAL - BARCELONA

Manel Fortià (Cassà de la Selva, 1984), un dels contrabaixistes catalans més ben valorats de la seva generació, va decidir obrir noves vies professionals i fer, entre el 2016 i el 2017, el que a tot músic europeu de jazz li deu haver passat alguna vegada pel cap: marxar a viure a Nova York. El seu pas per la capital mundial del jazz, on va fer aliança, entre altres músics, amb el pianista gadità Chano Domínguez, veí en aquell moment de Brooklyn, va tenir tanmateix un final precipitat quan va arribar la pandèmia i tot allò que li interessava de la ciutat va esfumar-se de la nit al dia. “Va ser un moment dur en què em preguntava què hi feia, jo, allà”, recorda. “Una veïna estressada, per exemple, quan estàvem confinats, em picava a la porta cada cop que em posava a tocar el contrabaix. Semblava com si la feina de músic, de cop i volta, hagués deixat d'existir.”

Si sobreviure a Nova York, per a un músic de jazz, ja és una heroïcitat, fer-ho en temps de pandèmia va ser impossible, per la qual cosa Fortià va tornar a Catalunya no sense deixar constància de l'experiència en un disc, D despertar (Segell Microscopi), que va publicar-se al maig i que, a mitjan setembre, presentarà al Teatre Atlàntida en el marc del Mercat de Música

Viva de Vic. “Aquesta idea de despertar es pot interpretar de moltes maneres”, assenyala. “D’una banda em desperto del meu, diguem, somni americà; de l’altra, en pandèmia, Nova York semblava un malson del qual em preguntava si ens despertàriem mai, i, finalment, en aquest disc hi ha hagut, per a mi, un altre desvetllament, ja que és el primer amb composicions pròpies.”

El disc, en què es projecten influències de llegendes com Keith Jarrett i Charlie Haden, va ser fet, però, a Catalunya amb dos músics amb qui el contrabaixista de Cassà feia temps que tenia una connexió especial: el pianista menorquí Marco Mezquida, amb qui ja havia fet un disc a duo, *My old flame*, l’any 2015, i el bateria francès Raphaël Pannier, amb qui, l’any 2018, ja s’havia embrancat en l’aventura de fusionar jazz underground de Brooklyn i flamenc en el disc *Bulería Brooklyniana* i que, com ell, va haver de tornar a fer les maletes cap a Europa quan va irrompre la covid. Mezquida i Pannier, però, no es coneixien. “Amb tots dos recordo haver sentit una energia especial quan hi vaig començar a tocar”, recorda el de Cassà. “Tot i que he tocat en formacions grans sempre he preferit les petites, ja que és on, al meu parer, es produeix més interacció entre els instruments i els diàlegs són més interessants. A trios com el de Bill Evans els dec la meva afició al jazz!”

Vuit composicions eren inspirades en diferents indrets de Nova York i, una, en l’atemptat a la Rambla de Barcelona, que Fortià va seguir “angoixat” per televisió des dels Estats Units. “Un dels objectius de quan vaig anar a Nova York era fer un projecte amb el meu nom i composicions pròpies. No va ser possible i, en tornar, vaig voler centrar tota aquella energia fent el mateix aquí”, afirma.

El maig passat, però, Fortià, va tornar a Nova York per actuar en una sala de Manhattan amb dos músics diferents, Albert Marquès i Vinnie Sperrazza, però interpretant, no obstant això, les composicions de *Despertar*. El somni, tal vegada, no havia acabat. “Vaig fer el que, d’alguna manera, necessitava: fer les paus amb la ciutat.”

Publicat a: El Punt Avui, 24 d’agost de 2022-08-09

Font del document: <https://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2183878-despres-del-somni-l-aventura-americana-de-manel-fortia.html>